

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 105:3

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Prof. Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Dr R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr C. Bouma, 's Gravenhage; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knoppers, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Dr D. Postma, Burgersdorp (Zuid-Afrika); Dr A. Ringnalda, Soerabaja; Dr J. C. Rullmann, Wassenaar; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijs, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Prof. Dr D. H. Th. Vollenhoven, Amsterdam; Dr J. de Vries, Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Franeker; Mr J. A. de Wilde, 's Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.

Voor 't Buitenland f7.50 en voor Ned.-Indië f6.— per jaar.
Advertentiën: 35 ct. p. regel. — Losse nummers f0.15.

EMA-STOFZUIGERS,
Hilversum, worden door
lerland op proef geleverd.
igt prospectus.
aties van gebruikte apparaten

BOEKJES

ma kwaliteit, zwaar
en etiqueet, met 24
n 28 of 24 lijnen, per
aco f5.—

agt monster,
g volgt dan zeker
GERMS, Doesburg

ESTIBLES EN VIALE WAREN.

TEL, DEN HAAG
raat 26 - Tel. 73615

ook Uw
Leverancier.

R dan U hoopte
dan U verwachtte
dan U meende
dan U dacht

Wij „ZOO REIN“

EDERS VASEN

wersvaart 50-52 25 c
elefoon 14159 p.
AARLEM K.G.

L. C. VERSLUIS Jr.
at 5, Rijswijk (Z.-H.)
elefoon 18798

boekhandel

s voor
EDISTILLEERD
EN LIKEUREN
is
HENGST

AT 63 - SCHIEDAM
lefoon 68685

ACH, Amsterdam

Verhulststraat 107

Gem. Giro B 3038

elen - Groenten

Buitenlandsch Fruit,
— Conserven van
straten en Hero.

oor al uwe

School- en Schrijf-
hoeften

ar ook voor

deisdrukwerken

W ADRES:

S' BOEK- EN

RBOEKHANDEL

landeldrukkerij

at 11a - ARNHEM

elef. 23795

msche Vulpenhuis

Reparatielichting

UW zaak.

urt U ONZE zaak?

VERWARMING

TERVOORZIENING

DER MEIJ

ARTSTRAAT 12

FOON 25818

TER DAM

EUSELMAKERIJ

PERS, Den Haag

e Meubeleering,
Winkelbetimmering
i, Radiokasten.

Scheepersstraat 175

Boerenstraat 78

foon 37647

SSELINK

28 - Van Weestr. 180

AMSTERDAM

CIALITEIT

N - PETTEN

Mode-Artikelen.

foon 20657.

Het eindredacteurschap wordt thans weer waargeno-
men door Prof Dr V. Hepp. Tot nadere aankondiging
is zijn adres: Duitse Kampweg 10, Wolfhezen.

INHOUD: Uit de Schrift: Ik dien... (Luc. 15:29). —
Kerkelijk Leven: Synode-indrukken III. — Lit. en Kunst: Het
individualiteitsbeginsel in de moderne letterkunde. — Pers-
schouw. — Boekbespreking. — Kerknieuws: Synode-Verslag.
— Advertentiën.

UIT DE SCHRIFT

Ik dien...

Doch hij, antwoordende, zeide tot den va-
der: Zie, ik dien u nu zoovele jaren en heb
noot uw gebod overtreden, en gij hebt mij
noot een bokje gegeven opdat ik met mijn
vrienden mocht vrolijk zijn.

Luc. 15:29.

De oudste zoon diende den vader. Hij zegt
zelf, dat hij trouw diende. Noot overtrad hij
zelfs 's vaders gebod. Dat wist hij onmiddellijk. Let
daarop. Hij behoefde er niet over na te denken:
is er ook eens iets geweest tusschen vader en
mij...? Neen, hij wist het dadelijk: van zijn kant
was alles in orde.

Hij diende trouw.

De zoon... diende.

En de eerste, die de goede verhouding verbreekt,
is de vader. Zóó beleefte het de zoon.

Let er op: de eerste schuld voor de ver-
wijdering ligt bij den vader. Althans volgens
dezen zoon.

Zoo is het steeds met kinderen, die hun ouders
niet liefhebben.

Zoo is het ook met hen, wier hart niet recht
is voor God, die met den vorm des dienens te-
vreden zijn. Als God hun weg anders leidt dan
zij wilden, wordt God aangeklaagd.

Daar is iets anders, dat ons treffen moet.

Daar is een blijde glans in het oog van dezen
vader. Daar zal over zijn gelaat de vreugde ge-
straald hebben als de zoon hem zag komen.

En deze vader smeekt hem.

Ziet hij niet hoe er een smartelijke trek komt
op het gelaat van zijn vader? Een zorgerpimpel
tusschen zijn oogen dan? Ja het verdriet trekt een
waas over zijn gelaat. Welk liefhebbend kind kan
dan hard blijven? Maar deze zoon blijft onbewogen.
Hij is de harde, die alleen aan zichzelf denkt.

O, in pogenblikken van verdwazing, in momen-
ten van toonloze eigenwilligheid en eigenzinnig-
heid kan ook een goed kind wel eens dwaas doen;
dan stoot het vaders liefdevolle hand weg, dan
wendt het zich norsch af.

Zoo kan ook bij Gods kinderen wel eens deze
houding voorkomen. Dan is er een bedroeven van
den Geest Gods.

Dan denkt het kind aan zijn grillen en aan wat
zijn zinnen bekoort.

Dan denkt het niet aan de Liefde des Vaders.

En toch zegt het dan soms in eenzelfde houding:
„dien ik God niet?“

Merkwaardig is ook het ideaal dat deze oudste
zoon als het hoogste en het beste voor zichzelf
teekent.

Hij wou zoo graag eens „met zijn vrienden vroo-
lijk zijn“.

Dat is: eens los van den vader zijn.

Dat is: met 's vaders gave van den vader
af leven.

Zoo wil de mensch zoo graag.

De mensch, die tevreden is over zichzelf, die
vindt dat God hem wel iets extra's geven mag; die

meent, dat hem wel wat anders toekomt dan elk
ander.

En dan met dat, wat men ontvangt, fijn genieten
wat het vleesch bekoort. En met dat wat men bezit
leven van God af.

Hier komt de eigengerechtigde tot zijn recht.

De mensch, die meent, dat het kindschap Gods
bestaat in het zorgen, dat formeel alles in orde is.
De mensch, die God dient met zijn hoofd, en niet
met zijn hart.

Hoe anders is dan de jongste zoon.

„Vader, ik ben niet waardig uw zoon genaamd
te worden.“

Ja — ge zegt — „hij had het er ook naar ge-
maakt.“

't Is waar — en toch in wezen hadden beiden
een leven geleid vóór van den vader, en de oudste,
en de jongste zoon.

Doch dit is 't verschil: de jongste zoon wist het.

En hij beleefde het.

En hij vluchtte tot den vader.

We kunnen onzen God op vele wijzen treden op
Zijn Vaderhart.

Maar slechts op één wijze kunnen wij Hem
Zijn Vaderre geven.

Door tot Hem te vluchten, langs den weg, dien
Hij ons wijst; door tot den Vader te smeken om
hulp: in Jezus-Christus, onzen Borg, Zijnen Zoon.

J. W.

KERKELUK LEVEN

Synode-indrukken.

III.

De zaak-Dr A. Noordzij.

Een der eerste zaken, waaromtrent de Generale
Synode een beslissing nam, was die aangaande
Dr Noordzij.

De kerk van Doorn verzocht, dat door de Synode
voor bijzondere gevallen als dat van Dr Noordzij
een uitzondering op den regel zou worden gemaakt.

Terecht luidde de konklusie, dat het karakter
van het praeparatoir examen moet worden gehand-
haafd.

Het praeparatoir examen stelt een candidaat
beroepbaar tot den Heiligen Dienst des Woords
en der Sacramenten in onze Kerken en geeft hem
daartoe het recht in de kerken, zoo deze hem daar-
toe uitoedigen, een stichtelijk woord te spreken.

Nu heeft prof. Noordzij wel het praeparatoir
examen afgelegd, maar naar het ambt van Dienaar
des Woords in één onzer Kerken staat hij niet.

Daarmee vervalt elke grond om hem langer toe te
staan proposities te houden.

Daarenboven had de commissie ook gelijk in
haar konklusie, dat de noodzakelijkheid niet kan
worden ingezien om voor bijzondere gevallen af-
zonderlijke bepalingen te maken. Dit is zelfs zacht
uitgedrukt. Er is eenig gevaar aan verbonden, om
dien kant op te gaan. Het leven is zoo gevarieerd,
dat bijna alle gevallen tot de bijzondere kunnen
worden gerekend. Zoo zou er van een dergelijke
bepaling, als waarom de kerk van Doorn vroeg,
licht misbruik kunnen worden gemaakt. En waar
er de laatste jaren in onze kerken een streven is,
om in deze de punten op de i's te zetten en meer
de kerkrechtelijke banen te bewandelen, zou zoo'n
bepaling de uitspraak van de Synode van Gro-
ningen weer op losse schroeven stellen.

Met 'deze konklusies konden we dan ook geheel
akkoord gaan.

Wel hadden we bezwaar tegen een uitdrukking in
het rapport, n.l. deze, dat de commissie geen weg
wist te vinden, waarlangs Dr Noordzij zou kunnen
gaan om voor de kerken een stichtelijk woord te
spreken.

Ik wees er heel even op, dat zulk een weg
wel bestaat. Hij kan den kerkelijken weg inslaan
om als „oefenaar“ op te treden. Nu heeft het woord
„oefenaar“ een zekeren bijmaak. Maar het behoeft
dien niet te hebben. En wanneer een man als
prof. Noordzij in die kwaliteit een stichtelijk woord
sprak, zou niemand hem daarom lager schatten.
Men kon slechts wenschen, dat alle oefenaars waren
gelijk hij.

Hierteenover werd opgemerkt, dat een kerk bij
de classis, waaronder zij ressorteert, de begeerte
moet kenbaar maken om hem voor zich te zien
optreden en dat andere kerken in haar classis
dan hetzelfde moesten doen.

Haast had ik hierop geantwoord „ik weet het
ook wel, zwijg gij stil“.

Immers, niet prof. Noordzij wendde zich tot de
Synode, maar de kerk van Doorn. Aan die kerk
had bescheid gegeven kunnen worden, dat zij zich
tot de classis Utrecht met zoodanig verzoek kon
wenden. Natuurlijk moest zij daarvoor overleg
plegen met prof. Noordzij. Want indien deze zulk
een oplossing niet wenschte, zou het geen zin
hebben. Wilde hij echter dien weg wel inslaan,
dan zou de classis Utrecht moeilijk bezwaar kun-
nen maken. En waar er in het voorstel van de
kerk van Doorn gesproken werd van het „door
vele kerken begeerd en gewaardeerd optreden“ van
prof. Noordzij — wat stellig niet zonder grond
werd beweerd — zouden andere kerken evenzoo
hebben kunnen handelen.

Dan — we stonden aan het begin van de Synode.
Ik achtte het niet gewenscht, dat de Synode zich
lang met deze en soortgelijke kwesties zou bezig-
houden en bepaalde er mij toe te verklaren, dat ik
niet overtuigd was, maar van het woord afzag,
omdat de Synode meer te doen had.

Strikt noodig was een uitspraak der Synode in
deze niet. De kerk van Doorn kan ook nu nog
met een verzoek als boven door mij werd uiteen-
gezet op de classis Utrecht komen.

Onjuist is echter wat in een onzer bladen — en
dan nog wel als „rectificatie“ — werd opgenomen,
dat art. 3 van onze kerkenorde zich tegen den weg,
welken ik wees, verzet.

Dit artikel bevat geenerlei uitspraak omtrent deze
materie.

Wel vindt men in sommige uitgaven van de
kerkenorde besluiten van een tweetal Synodes in-
zake oefenaars als aantekeningen bij dit artikel
vermeld.

Er is reden om te waarschuwen, dat men die
aantekeningen niet met de kerkenorde zelf ver-
warre.

Maar al te dikwijls gebeurt dit.

Natuurlijk miskennen we de kracht van die be-
sluiten niet.

Doch zij hebben niet dezelfde kracht als de
kerkenorde.

Overigens strookt de boven gegeven oplossing
geheel met de bedoelde besluiten.

Immiddels werd door Dr Boersma in „De Wach-
ter“ hieruit munt geslagen tegen enkele littera-
rische hoogleraren aan de Vrije Universiteit, die
vroeger predikant waren.

Hij schreef:

Een ander punt heeft ongetwijfeld ook uw aan-
dacht getroffen. Ik bedoel dat Prof. Hepp zijn collega
aan de Staatsuniversiteit, Prof. Dr A. Noordzij,
den weg van het oefenaarschap wil doen betreden,
om naar zijn en veler Kerken begeeren weer te
kunnen optreden in den Dienst des Woords. Ge weet
dat Prof. N. indertijd van de Classis het recht ont-
ving, na gehouden praeparatoir examen, om in onze
Geref. Kerken op te treden. Waar echter meerdere
Candidaten soms verscheidene jaren van dit hun
verleende recht gebruik maken, zonder zich zelf
beroepbaar te stellen, heeft de Gen. Synode terecht
besloten dat zulke kandidaten telken jare bij hun
Classis opnieuw handhaving van dit recht moeten
aanvragen. Dr N. schijnt bezwaren te hebben om
hieraan te voldoen. Dat de huidige Synode besloot
geen regeling voor uitzonderingsgevallen te kunnen
treffen, is alleszins duidelijk. Maar dat mijn oud-
leermeester, Dr N., destijds Lector aan onze Theol.